Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

El Pou Vell (Pou Mitjà o Pou n. 2)

Tagamanent

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Barri de l'Avencó
Emplaçament	Al costat del mas Avencó a l'altra costat del camí, en un turonet.

Coordenades:

Latitud:	41.76472
Longitud:	2.26371
UTM Est (X):	438798
UTM Nord (Y):	4623916

Classificació

Número de fitxa	08276 - 8
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern
Segle	XVII
Any	1619
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	L'entorn del pou ha estat condicionat per la seva visita.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	DOGC núm. 4765, 22-11-2006
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 002A00008
Fitxes associades:	

Pou Gran

Autoria de la fitxa	Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa:	dc., 14/03/2001 - 01:00

Descripció

Estructura de la que la seva única part visible del mur és la que folra el pou, semi-excavat a terra, per la seva cara interna. Està construit amb pedra tallada, de tamany irregular seguint una disposició de filades horitzontals a pedra vista. Presenta tres obertures, dues de les quals permeten l'accés a l'interior del pou, mentre que la tercera està tapiada i només és visible des de l'interior. Tindria una alçada màxima d'uns 13 m, amb un gruix d'uns 45 cm a la base de l'entrada i 60 a dalt, i un diàmetre de base de 9'20 m. La coberta del pou és de cúpula semiesfèrica, feta de pedra de petites dimensions (en comparació a la resta utilitzada) amb una alada de 2'75m i uns 8 m de diàmetre màxim. Aquesta cúpula, per dins, està enlluïda amb calç i presenta una sèrie de grafits.

Observacions:

Conjunt industrial de 3 pous i 2 basses.
Existeix un conveni de cessió temporal d'ús a l'Ajuntament de Tagamanent que l'explota amb ús museístic. L'any 2006-2007es va incorporar a un itinerari interpretatiu de la producció tradicional de glaç a l'Avencó, del qual forma part també el Pou Gran de l'Avencó.

Història

Aquesta construcció s'emmarca dins les estructures de caire indústrial d'abastiment i manipulació del gel. No se sap quan es tapià la porta, el seu tancament potser és degut al mateix sistema que es feia servir per empouar les càrregues (omplint meitat i meitat del pou), i quedaria obsoleta davant les altres dues. Aquesta porta, protegida per evitar els raigs solars, estaria destinada a la sortida del glaç, i aniria precedida d'un cobert on es situaria el torn. Tot i que no queden restes del cobert, Gallardo (1933) ens fa pensar que les seves dimensions serien de 4 per 2m. i a la esplanada del davant es situarien els carros que transportarien el producte. A l'interior de la cúpula es documenten una sèrie de grafits: anys, noms i frases de diverses persones que hi podien haver treballat, i que quan el pou estaria ple, hi haurien deixat la seva marca. Es poden llegir noms com "Jaume Serra Marsal, Met Serra, etc. o anys "se llenó dia 19 enero 1910", "1929". Cal remarcar que aquest pou s'ha d'associar als altres dos pous situats a les proximitats d'aquest i a tot un complex format per diverses basses i preses d'aigua.

Bibliografia

AAVV.(1937) "Un document interessant (1770-1780)" a Butlletí de l'Agrupació Excursionista de Badalona, VII, n.34, p. 1-6. BERNAD, F. (1991). "Els pous de glaç de l'Avencó". I Jornades d'Arqueologia Industrial de Catalunya. Hospitalet de Llobregat. CANTARELL, C. (1992). "Els pous de gel al Vallès Oriental". Lauro, 4, p. 3. IPEC-Montseny (1998). n. 2461. LLOBET, S. (1990). El medi i la vida al Montseny. Granollers. LÓPEZ, J. (1992)."Els pous de neu i de glaç al Montseny." Monografies del Montseny, 7, p. 61. NUET, J. (1970). "Els pous de neu del Montseny." a Muntanya XCIV. Barcelona. PLADEVALL, A. (1993). "El negoci de la neu i del gel". Sitja del Llop, 3. SERRA, M. (1997). Els pous de glaç d'Avencó. Temes Aiguafredencs VII bis. Ajuntament d'Aiguafreda. VIVES, E (1983). "El glaç de Tagamanent". Associació d'Amics i Veins de Tagamanent n.9.